

Filozófián innen, filozófián túl... Csak filozófia ne legyen. Már mint szakfilozófia. Mert az unalmas. S még akkor is, ha a leghatározottabban tisztában van azzal, hogy kérdései megválaszolhatatlanok, végül is olyan szövegeket állít elő, amelyek elfedik ezt a megválaszolhatatlanságot. Nos, ha most azt állítanám, hogy ilyen, a kérdéseinek megválaszolhatatlanságát szégyenlősen elfedő szöveget soha nem írtam, akkor hazudnék. Írtam, némelykor még ma is írok. Azt azonban merem állítani, hogy ebben a kötetben nem talál ilyeneket az Olvasó, s – ha nem szakfilozófus – remélhetőleg nem fog unatkozni. Mert én, a szakfilozófusok legnagyobb bosszúságára, játszani hívom. Néha olyan gondolatokkal fogunk játszani, amelyek a filozofálás látszatát keltik, úgy tűnik majd – csak néha, ígérem –, mintha becsapnám az Olvasót, s mégis a „szakmámnál” maradnék, ez azonban nem igaz. Csak egy szempontból, ez a szempont azonban reményeim szerint nem teszi unalmassá a szövegeket. Ez a szempont pedig a másként gondolás szempontja. Azt hiszem, hogy ez a dolgok másként gondolására való törekvés az, ami soka-

kat bosszant, sőt, sokakból olykor dühöt vált ki. Miért hiszik ezek, hogy ők mindent jobban tudnak?! Hát, nem hiszik. Egyáltalában nem hiszik. Csak egy dolgot hisznek: lehet a dolgokat másképp is látni, mint az a bizonyos heideggeri *das Man* látja. Heidegger talán azt hitte, hogy kilépvén az átlagos mindennapiság világából autentikusabban látunk és cselekszünk. Én ezt nem hiszem, s itt persze nem bocsátkozom vitába a filozófussal – azaz megszegném ígéretemet. Ígértem valamit? Igen. Azt ugyanis, hogy az itt következő, tartalmukat illetően nagyon is különböző szövegek nem úgy mutatják majd fel a dolgokat, mint ahogy azokat a „szakemberek”, közöttük a „szakfilozófusok” látják. Arra szeretném rávenni Olvasóimat, hogy bármiről legyen is szó, mindig tegyék fel velem a kérdést: „Nem lehetne ezt a dolgot másképpen, valahonnan máshonnan megközelíteni, mint ahogy azt a »common sense« teszi?” – De hát mi köze a szakhölgyek és szakférfiak látásmódjának ehhez a bizonyos „common sens”-hez? Nem válaszolom meg a kérdést. Az Olvasó vagy belátja ezt, vagy semmiképpen nem tudnám meggyőzni róla, hogy így áll a dolog.

Előre vettem egy szöveget, amely... amely azt bizonyítja, hogy hülyéskedés közben is lehet, amúgy csak érintőlegesen, feltenni komoly kérdéseket.